

ОБЯСНЕНИЯ

Имената, понятията и термините на чуждите езици трѣбва да се дириятъ въ речника на буквата, съ която започва произношението имъ. Така: италианското име *Giordano* ще се дири на буква Д, а не на Ж, понеже се произнася Джордано; французската дума — *Ouvert* ще се дири на буква У, а не на О, тъй като се произнася Уверъ, — нѣмското име *Einstein* — на буква А, защото се произнася Айнщайнъ и пр. За улеснение, поставенъ е въ края показателъ на чуждите имена и думи, които не започватъ на български съ буквата, съ която започватъ на чуждия езикъ.

За инструмента пиано се употребява, освенъ това наименование, придобило право на гражданственостъ у насъ, още и клавиръ — особно като прилагателно: клавирна соната, клавирквинтетъ и пр. — като по кратка форма, вмѣсто — соната за пиано, квинтетъ съ пиано и пр.

Ако нѣкоя дума или име не се намѣри, или се яви за нѣщо съмнение, да се дири въ прибавките, при които сж нанесени и важните поправки; последните трѣбва винаги да се преглеждатъ при служене съ речника.

При азбучното нареждане — голѣмиятъ еръ (ъ) въ края на думите се брои като буква, — и това трѣбва да се има предвидъ, особено при търсене на имена.

За *oi* въ френски имена и думи е прието въ речника произношението *ya*.
